

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției »Telegrafului Român«, str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Armata austro-ungară.

(b.) «Dacă Rușii ar avea o infanterie ca a noastră, erau până acum în Viena; dacă noi am avea o artilerie ca cea rusească, eram deja demult în Kiew». Aceste sentențioase cuvinte li-a spus generalul de infanterie și comandantul de armată Sv. Boroevici deunăzi, în fața tuturor corespondenților de ziare, aflători pe câmpul de războiu.

Va se zică, nu face numărul bonitatea unei armate, ci în prima linie calitatea armelor îi garantează succesele. Cu toată forța numerică a Rușilor, cu mult mai mare decât a noastră, infanteria noastră poate ține piept cu aceea a Rușilor în ori și ce condiții.

Unde Rușii ne sunt însă superiori, au se o mulțumească exclusiv artileriei lor, mai numeroasă și mai bine echipată. Cu toate acestea, armata noastră rămâne în totalitatea ei calitativ superioară celei rusești, și aici în prima linie este a se mulțumi valoarea ei strategică materialului bine instruit al ostășimei noastre, ofițerimei devotate marelui cauze a oastei și conducerii pricepute a comandanților ei supremi. Iar apoi poate fi considerat ca un factor din cele mai importante pentru ridicarea nivelului atât de înalt, la care stă astăzi armata austro-ungară, și alianța politică cu Germania, prin care s'a făcut posibil în curs de atâtea decenii un viu și neîntrerupt contact între cele două mari oștiri ale Monarhiilor aliate.

Politica externă a Monarhiei noastre a influențat direct în modul cel mai favorabil asupra dezvoltării armatei noastre, până la gradul superior în care se află astăzi. Și dacă nu suntem astăzi încă în Kiew, cum spunea dl general Boroevici, nu conducerea armatei este de vină, și nici deținătorii politiceii noastre externe, ci nefericitele stări ale politiceii noastre interne de acum vre-o câțiva ani, când să dedeau în parlament cele mai nesocotite lupte la votarea bugetelor militare.

Adevărat, că să cer bani mulți pentru o bună și în toate direcțiile bine înzestrată armată mare, cum este și a noastră. Dar în fine dacă nu sunt bani în țară, să iau de acolo de unde sunt, când e vorba de apărarea patriei.

Rușii încă nu și-au putut completa artileria lor, decât numai cu bani francezi. Iar la noi nici nu era nevoie se recurgem la capital străin, căci la urma urmei se găseau sumele necesare și în țară, dacă nu se făcea opoziție în parlament la votarea bugetelor militare, tocmai de pe băncile pe cari șed cei mai grei milionari din rândurile năbabilor magnați.

Politica noastră nesănătoasă internă, condusă numai de interese de partid, chiar și în momentele cele mai însemnate pentru interesul general al Monarhiei, poartă vina, că războiul nostru cu Rușii poate să dureze încă

luni de zile, când sub alte condiții ar fi terminat deja până acum în favorul nostru.

Și să ne gândim numai, cât de nepregătiți am fi intrat noi în războiul acesta, dacă contele Tisza István nu făcea în 4 Iunie 1912 aceea ce a făcut, nu pune capăt obstrucției ne-bune, făcută în dietă de conții și baronii țării, și nu trecea cu puterea prin dietă, ca president al camerei, noua lege militară, pe baza căreia s'a făcut apoi noua organizare a armatei austro-ungare! Atunci voiau să-l omoară ai sei, acuma însă ar trebui să se gândească la monumentul pe care vor trebui se i-l ridice, pentru că dacă nu proceda așa cum a procedat, astăzi chiar că ar fi Rușii în Viena și în Budapesta.

Dar și de aceea să ne aducem aminte, că pecând opoziția maghiară făcea cele mai grave obstrucții guvernului pe tema reformelor militare, deputații noștri naționaliști erau singurii opoziționali, cari sprijineau cu toată ferveța necesare proiecte militare, fără nici o restricție. Cei câțiva reprezentanți ai unuia dintre cele mai sărace popoare ale Monarhiei își ridicau glasul pentru votarea creditelor militare în măsură nelimitată, deși bietul popor pe care-l reprezentau ei de sigur suferea neasemănat mai greu sub sarcina impositivelor, decât cutare conte sau baron, care singur ar putea jertfi anual atâtea, cât ar costa întreținerea unui nou regiment de artilerie, fără se simtă vre-o reducere considerabilă în imensele sale venituri. Iar apoi cât de rușinoasă, ba hotărât ridicolă ni se pare acum campania de pie memorie a kossuthiștilor de altădată, purtată pentru câștigarea drepturilor unor embleme, cari se arate și în armată deosebirea între constituția de stat ungară și cea austriacă. Azi, când vedem pe feciorii noștri cu tricolorul românesc aninat de piept și încins peste chipiu, emblemele noastre naționale sub care se fac minunile de «vitejii» pe cari le admiră și contrarii noștri, ne gândim: nu ne făceam oare și noi tot atât de ridicoli, dacă făceam și noi opoziție, ca kossuthiștii pe vremuri, în senzul, că nu votăm contingentele, până ce nu ni se asigură purtarea tricolorului național din partea ostașilor noștri, când vor pleca în război, și nu ni se dă limbă proprie de comandă, ofițeri suficienți români, etc.

Și poate aveam și noi dreptul să cerem de acestea și să ne avem emblemele noastre în armată, pentru ale cărei victorii curge tot așa de cald și roșu și sângele românesc, ca ori care altul din rânile celorlalți luptători de alt neam ai bravei noastre armate. Dar noi n'am umblat să opăcim cu nimica interesele mari ale Monarhiei, ori de câteori s'a tratat de alcătuirea singură dreaptă și sănătoasă, dovedită în toate vremurile de cea mai puternică fortăreață pentru apărarea și mărirea tuturor popoarelor de sub gloriosul sceptru al Habsburgilor, care este; armata neinvincibilă a Austro-Un-

gariei. Invingerile ei pe pământ dușman, ne vor aduce acasă pacea și egală îndreptărire între iubitele popoare ale Maieștii Sale, fără deosebire de naționalitate. Invingerea noastră asupra dușmanilor din afară va însemna totodată și învingerea contrarietăților dinlăuntrul Monarhiei.

Războiul va îndrepta, după ce va fi terminat, fără îndoială, soarta popoarelor mai nainte nemulțumite din monarhie, pentru că s'au dovedit de vrednice a li se croi o soarte mai bună. Așa sperăm se fie, și așa credem că va fi.

Profesorul N. Dobrescu.

În preajma izbucnirii înverșunate a voburei războinice, care a incendiat Europa întreagă, s'a strecurat aproape neobservată știrea despre moartea dureros de timpurie a unui muncitor pacinic și de ispravă în ogorul culturii noastre naționale.

Profesorul N. Dobrescu dela facultatea de teologie din București era un bărbat în floarea vârstei, împodobit cu frumoase și solide cunoștințe din domeniul istoriei noastre naționale-bisericești, modest, idealist și neobosit cercetător al trecutului nostru religios și cultural.

Curând după terminarea studiilor universitare la facultatea din București, prin lucrarea sa intitulată: »Studii de istoria bisericii române contimporane«, dedicată ilustrului său profesor N. Jorga în semn de omagiu și recunoștință, N. Dobrescu reuși să atragă asupra sa atențiunea celor ce se interesau de soarta catedrei de istoria bisericii române la facultatea teologică din capitala României. I se acordă o bursă și fu trimis la universitatea din Viena, unde ca elev al vestitului C. Jirecek, își continuă studiile și obține titlul de doctor în filozofie, prezentând disertația istorică: »Anfänge der Kirchenorganisation in der rumänischen Fürstentümern«, pe care tradusă și întregită o publică și în limba română la 1906 sub titlul: »Intemeierea mitropoliilor și a celor dintâi mănăstiri din Țară».

În persoana lui Dobrescu a urcat pentru întâia dată catedra de istorie bisericească la facultatea teologică un om cu pregătire corespunzătoare cerințelor de metodă științifică, un cercetător scrupulos și pedant, care s'a ferit totdeauna să afirme un lucru înainte de a avea argumentele istorice necesare pentru confirmarea părerilor sale.

Anii petrecuți în Viena i-au dat prilej să pătrundă în bogatele arhive, de unde a scos numeroase documente privitoare la trecutul bisericii române. În vacanță alerga la Budapesta, făcând și aci stăruitoare cercetări în arhiva țării și reușind a îmbogăți istoria noastră bisericească cu câteva nume de vlădici și preoți, necunoscuți până la dânsul.

Se poate deci cu deplină dreptate afirma despre Dobrescu, că tim-

pul anilor de studii universitare l-a petrecut în modul cel mai folositor pentru știință, al cărui propoveditor avea să devină imediat după întoarcerea sa în Țară.

Grație acestei hărnicii pricepute din vârsta de student a putut să tipărească la 1905 în Budapesta lucrarea intitulată »Fragmente privitoare la istoria bisericii române«, iar la 1906, în ediția Academiei Române din București: »Istoria bisericii române din Oltenia în timpul ocupației austriace« (1716—1739), lucrare sprijinită pe «220 acte și fragmente inedite, culese din arhivele din Viena», după care a urmat la 1907 publicația de »Documente și regeste privitoare la Constantin Brâncoveanu«, lucrare tipărită în colaborare cu D. Const. Ciurescu, care a scris și un limpede și temeinic studiu introductiv.

Hărnicia, de care a dat atât de îmbelșugate dovezi Dobrescu ca student, a rămas ca o însușire fundamentală a profesorului, care în afară de cursurile sale îngrijite dela universitate nu mai vroia să știe de alte cărări, decât de acelea, cari îl duceau în biblioteca Academiei și la Arhivă, unde lucra cu stăruință nepregetată și cu dragoste pentru înmulțirea cunoștințelor privitoare la ori ce moment al trecutului nostru bisericesc.

Așa se esplică numărul considerabil al studiilor și broșurilor sale, tipărite la scurte intervale. Amintim aici câteva: »Episcopul Melhisedec« (1907), »O privire istorică asupra calendarului bisericesc« (1908), »Rolul bisericii în trecutul românesc« (1909), »Mitropolitul Andrei Șaguna (1909), »Istoria bisericii române în secolul al XV-lea« (1910), »Viața și faptele lui Antim Ivireanul, mitropolitul Ungrovlahiei« (1910).

Cursurile universitare, despre cari adeseori am auzit elevi de ai lui Dobrescu vorbind cu laudă și recunoștință, vor fi de sigur și ele contribuiri tot atât de serioase la istoria bisericii române, ca și lucrările amintite mai sus. Ar fi bine să se găsească printre colegii sau elevii lui Dobrescu vre-unul, pe care amintirea recunoscutoare față de meritosul profesor să-l îndemne a le aduna pe toate la un loc și a le pregăti pentru tipar. Academia Română, care apreciind meritele lui Dobrescu pe terenul istoriografiei l-a ales înainte cu 2—3 ani membru corespondent al său, ar putea găsi mijloacele pecuniare de lipsă pentru tipărirea lor.

Noi Ardelenii, deplângând moartea atât de timpurie a profesorului N. Dobrescu, cercăm a ne mângăia cu nădejdea, că activitatea luminată și conștiincioasă a acestui profesor vrednic și scriitor zelos va putea fi continuată prin un urmaș tot atât de vrednic, cu aceeași pregătire solidă și modernă, cu aceeași dragoste pentru cercetările de istorie bisericească și cu același devotament pentru chemarea sa de educator.

I. Lupaș.

Manifestul Regelui.

Monitorul oficial din Budapesta publică următorul autograf prealnat:

Iubite conte Tisza! Răsboiul, care a cerut atât de mari încordări dela toate popoarele monarhiei, nu a cruțat nici teritoriul sfintei coroane ungare. Unele ținuturi de ale Slavoniei și ale Ungariei de nordost au fost expuse devastărilor dușmanului, alungat acum în mod victorios.

Suferințele căzute asupra lor au umplut de durere inima mea. Compătimirea părintească mi se îndreaptă spre supușii mei fideli, a căror viață și avere au fost expuse la atâtea primejdii, și a căror existență economică a suferit pierderi atât de simțitoare.

Aștept dela ei cu încredere, ca cu putere sufletească, gata de a aduce jertfe patriei, să supoarte încercările căzute asupra lor, și ca fără a perde încrederea într'un viitor mai bun și mai sigur, să participe cu bărbăție gata de acțiune la marea muncă a reedificării.

Îndrum guvernul meu, ca să se îngrijească în mod special de soarta ținuturilor atinse în mod nemijlocit de răsboiul, și cu cooperarea factorilor chemați locali să facă înainte de toate pașii necesari pentru delăturarea foamei amenințătoare.

Asigur populațiunea din aceste ținuturi, că poate conta la cea mai largă îngrijire ulterioară a mea, și cu siguranță sper, că ea cât mai curând va repara grava știrbire făcută în bunăstarea ei și de nou va putea pune bazele sigure ale fericirii sale și ale vieții ei culturale.

Dat în Viena, la 25 Octomvrie, anul 1914. *Francisc Iosif* m. p., conte *Tisza István* m. p.

Un autograf, cam de același înțeles, a fost adresat și prim-ministrului din Austria, cu privire la populațiunea din Galiția și Bucovina, care încă a avut foarte mult de suferit pe urma răsboiului.

Răsboiul.

Pentru astăzi avem următoarele știri de pe câmpul de răsboi:

La granițele sârbești, trupele noastre, după lupte crâncene și neîntrerupte de patru zile au alungat pe Sârbi, la Vișegrad și Gorazde, peste râul Drina, curățând astfel partea aceea a Bosniei de dușmani. Tot atunci trupele noastre, cari se aflau pe teritor sârbesc, au luat cu asalt mai multe întăriri însemnate dela Sârbi, scoțându-i din ele și silindu-i să se retragă. Ai noștri au cucerit patru

tunuri, opt mitraileze, multă muniție și multe puști, și au făcut mulți prizonieri. Situația în Sârbia e deci mulțumitoare. E de notat, că Sârbi își fac mereu întăriri puternice, astfel, că dacă sunt scoși din unele, ei imediat se ascund în celelalte. Iar până stau aci, femeile și copiii le fac alte întăriri nouă, ca se aibă unde să se retragă de nou, dacă va cere trebuința. Acesta e motivul, că în Sârbia fiecare palmă de loc trebuie cucerită cu lupte grele.

La *granițele rusești* situația e în general neschimbată, întru atâtea, că lupta decurge pe întreaga linie, cu mare înverșunare, dar încă nu e decisă. Trupele noastre luptă cu mult eroism pe la Ivangorod, și un singur corp de armată austro-ungar a făcut 10.000 de prizonieri, cu toate că dușmanul are trupe îndoit atât de numeroase, cum sunt ale noastre. Trupele germane apoi, despre cari dușmanul scormise vestea, că ar fi fost bătute, s'au apropiat bine de Varșovia și după ultimele știri au început se bombardeze acest mare oraș, — capitala Poloniei rusești, — o fortăreață din cele mai bine întărite. Îvindu-se însă forțe nouă și foarte numeroase rusești, trupele germane și austro-ungare au fost necesitate să se retragă din linia Ivangorod-Varșovia și să se așeze în alte pozițiuni bune. Retragerea s'a făcut în ordine, căci dușmanul nu le-a urmărit.

În *Francia* lupta cea mare, a cărei colosală importanță o înțeleg și unii și alții, se continuă și acuma, cu mare îndârjire, fără a i se putea prevedea sfârșitul. Învingerile mici, parțiale, sunt pe partea Germanilor.

Carierile vieții

de Iuliu Crișan.

(Urmare).

Am prezentat meseriile cele mai obișnuite. Se înțelege, că afară de acestea mai sunt și altele. Dar acestea sunt destule, pentru ca părinții să se poată orienta la alegerea meseriilor pentru copiii lor.

Pe lângă aceea, că părinții vor studia meseria din toate punctele de vedere, vor trebui să studieze și pe copiii lor, ca să le afle înclinările și dexteritățile, și după acestea să le aleagă meseria.

Acesta însă nu e lucru ușor.

Se susține, că jocurile copiilor, diferitele ocupațiuni, ce și le creează copiii mici, ca facerea de roate, de pluguri, cioplitul, etc. ar fi mijloacele cele mai sigure pentru acest scop. Fără îndoială, că se dau oare-care sprijin în această privință, dar jocurile copiilor nu sunt totdeauna decizătoare. Și aci se adevărește că omul harnic, înzestrat cu talent, omul sirguincios, ori pe care carieră ar apuca, face bună ispravă.

Cel leneș, lipsit de voință, — nicăiri nu e de treabă; prea iute își urăște ocupațiunea. Și nu e ceva mai trist în viața unui om, decât dacă își urăște ocupațiunea din care trebuie să trăiască. Viața unui astfel de om e un chin.

La îndrăgirea unei ocupațiuni, afară de înclinarea sufletească, mai joacă rol și greutatea împreună cu învățarea și exercițiarea ei. O meserie prea grea pentru puterile trupesti și sufletești ale unui elev, provoacă repede dis gust față de ea. Asemenea dacă e prea ușoară, copilul o bagatelisează. De mare însemnătate la îndrăgirea unei meserii, la perfecționarea în ea, este și prospectul viitorului, care totdeauna trebuie prezentat copilului ca un ideal.

La fericirea pe carierele industriale în măsură mare contribuie și *pregătirea școlară* a elevilor. Astăzi cu cât cineva are mai multă școală, mai multă învățatură, cu atât va ști mai bine exploata cariera aleasă în folosul său. De multe ori însă și aci se fac excepțiuni. Sunt mulți meseriași și fabricanți chiar, cari n'au avut nici un fel de școală, și au dus-o foarte departe. Acestea însă sunt numai excepțiuni.

În urmare, fiecare părinte va trebui să caute ca copilul său să isprăvească cel puțin școala sătească; iar dacă împrejurările îi permit, și 2—4 clase gimnaziale, în care cas pot aplica copiii lor pe carierele cele mai înalte industriale.

Meseriile înșirate până aci le poate îmbrățișa orice băeat, care a terminat școala sătească și știe cel puțin ceti, scrie și socoti și a împlinit 12 ani.

Multe din meseriile înșirate se pot învăța în 2 forme, la măiestri instructori, sau în școlile speciale de meserii.

Decizându-se cineva a-și da băiatul la un măiestru, va trebui să-l caute întâi pe acesta.

Ce trebuie deci să avem în vedere la alegerea măiestrului instructor? Se va arăta în cele următoare.

Măiestrul-instructor.

După ce un părinte și-a ales pentru fiul său meseria, care-i corespunde din toate punctele de vedere, trebuie să caute un măiestru, în atelierul căruia băiatul are să-și însușiască meseria aleasă.

Alegerea măiestrului nu e lucru ușor, ci poate partea cea mai grea în această afacere.

Acela, căruia îi succede a afla un măiestru-instructor bun pe sama fiului său, a asigurat viitorul acestuia.

Ce condițiuni trebuie să întrunească un astfel de măiestru? La această întrebare s'a dat din partea unui măiestru pătit următoarele răspunsuri: Bun măiestru-instructor e acela,

1. al cărui caracter din toate punctele de vedere e neexceptabil: de o fire blândă, strict, dar drept și fără nici o patimă;

2. a cărui pregătire specială e deplină și care știe totodată instrui.

XII. Geneveva cade la boală.

Geneveva și fiul său petrecuseră câțiva ani astfel, dar nici când nu a fost așa de frig ca în anul al 7-lea. În anul acela era un frig grozav pentru ea, dar nu pentru Benoni, care era învățat dela naștere cu el. Într'una din zile o întrebă fiul său: „Prea scumpa mea maică! ce ai tu? Tu ești cu totul schimbată. Totdeauna te aud strigând: o Doamne! o Doamne! Pentru ce le faci acestea?” „Scumpul meu copil, răspuse Geneveva, eu fac acestea, pentru că sunt bolnavă prea tare și poate să mor”. După aceea îi spuse că ce este moartea.

Benoni zicea că și el voia să moară împreună cu ea, iar ea îi răspuse că lui nu-i este ieriat să moară așa curând. „Tu trebuie să te duci la tatăl tău, care este bun”. „Bine, dar de ce nu vine el acum la noi aicea să ne vadă?” — „El nu știe că noi trăim în aceasta pustietate, ci ne socotește pe amândoi morți. El m'a socotit de femeia cea mai necinstită și necredincioasă. Niște oameni răi l-au făcut să creadă”. Geneveva începu a-i povesti din istoria ei tot ce putu ei înțelege; îi arătă un inel, zicându-i că este al tatălui său, pe care acum îl predă lui Benoni, ca să-l vada bine și apoi îl luă înapoi și îl băgă în deget spunându-i că să nu uite a-l lua cu el, după ce va muri ea, și apoi să meargă între oameni și să întrebe de comusul Sigefre, că așa îl cheamă pe tatăl tău, dar inelul să nu-

E știut, că nu e de ajuns, ca cineva să fie bine pregătit în branșa sa, ci se cere ca el să știe da cunoștințele sale și altora.

3. Viața lui familiară să fie exemplară. Acela, care nu-și iubește familia sa mică, nu va iubi nici pe cea mai mare, în care intră și ucenicii.

4. Mușterii să aibă în permanență. Acela, care n'are ocupațiune permanentă, nu poate ocupa ucenicii în mod corespunzător.

5. De însemnătate e apoi și felul produselor în atelier. În atelierul în care se lucră numai un fel de lucruri, ucenicii nu pot învăța atâtea cât în un atelier, unde se lucră multe feluri de lucruri.

6. La aranjarea atelierului încă trebuie să fim cu băgare de seamă. Măestrul ce fel de unelte și mașini are? E de dorit ca ucenicii să cunoască și munca de mașină. E de însemnat pentru cunoașterea măiestrului și aceea, dacă mașinile le-a provăzut cu aparătoare în scopul delăturării incidentelor.

7. Să alegem totdeauna un astfel de măiestru-instructor pentru fiul nostru, care însuși instruiască, iar nu calfele conduc.

8. Să căutăm a da copiii la orașe, unde sunt cursuri, sau școli speciale; și unde în timpul liber pot să-și înmulțescă cunoștințele.

9. La stabilirea timpului de ucenicie să nu fim parțiali. Dacă măestrul prevede pe băiat cu vipt și locuință, trebuie să ne informăm cum e acela și cum e modul de tractare.

Dacă a succes a afla un măiestru-instructor bun, atunci trebuie să facem tot posibilul, ca să primească pe fiul nostru. La 100—200 de cor. să nu ne uităm, căci acestea repede se întorc, dacă copilul a învățat temeinic meseria și bine pregătit pășește în viață.

Se naște acum întrebarea, cum putem afla un astfel de măiestru?

Cel mai cuminte lucru în acest scop e, dacă din bună vreme studiăm măestrii din imediata apropiere. Dacă în împrejurimea noastră nu aflăm, atunci putem să ne adresăm reuniunilor de meseriași, de cari și noi Românii avem în centrele mai însemnate. Presidenții acestora ne pot da cele mai desinteresate îndrumări.

Reuniuni de meseriași avem în Sibiu, Săliște, Brașov, Blaj, Oraștie, Cluj, Lugoj, Caransebeș. În careva din aceste orașe de bună seamă putem afla măestrul căutat. (Va urma).

Mitropolitul Vladimir de Repta și domnia Rușilor în Cernăuți.

Dintr'o corespondență, pe care o publică „Pester Lloyd” dela un Cernăuțean (pe semne evreu), reținem următoarele informații asupra situației populației din Cernăuți, cât timp Rușii au fost stăpâni peste capitala Bucovinei:

„În tot decursul ocupației rusești a fost un noroc pentru noi ilustra personalitate a bătrânului Mitropolit și Arhiepiscop greco-

areți nimănui până nu vei ajunge la el și să-i spui că inelul acesta ți-l trimite mama, ca să mă cunoști pe mine de fiul tău. „Ascultă fiul meu, eu pe acest pământ am și părinți; nu uita a ruga pe tatăl tău a te duce la el, căci și ei au mare dor de a-și vedea nepotul”. Lăcrămile opriră pe Geneveva de a mai zice mai multe. Ea căzu pe patul său de mușchi și slăbi, ciunea mare îi oprî tot glasul.

XIII. Geneveva se gătește de moarte.

Gerul a început a se muia, ear boala ei a se face tot mai mare. Ar fi dorit să aibă un preot, care să o împărtășească cu sfânta împărtășanie, dar n'avea; ea își adu-se aminte de bunul Dumnezeu și se liniștește. Benoni nu se mișca de lângă dansa nici ziua, nici noaptea, într'atât era de tristat de nu putea nici bea, îngrijind după puterile lui de mama sa bolnavă.

Mama fiind foarte obosită a adormit; adormind i-a căzut crucea din mână, pomenindu-se ea o căută; Benoni pricepând dorința mamei sale a ridicat crucea și i-a pus-o în mână. Mama îi povesti despre însemnătatea crucii și despre Mântuitorul Cristos.

XIV. Tânguirea lui Sigefre pentru moartea cea bănuțită a Genevevei.

Sigefre în urma unei răni ședeă în cortul său. Minciunile lui Golo unite cu durerile sale îl aprinsesă de manie și îl

FOIȘOARĂ.

Literatură pentru tinerime.

(Urmare).

IX. Viața Genevevei în pustie.

De când intrase Geneveva în pustietate, trăia ca săhastrii. Iarnă, primăvara, vara și toamna trecură una după alta. Ea ar fi dorit să-și vadă părinții sau vreun chip omenesc; aci nu vedea decât păsări și alte animale. Ea se ruga în continuu. Adeseori avea mare dorință ca să viziteze o biserică creștinească; dar în zadar, căci nu se putea. Și de câte ori vedea ceva, ea își aducea aminte de Creatorul laudând toate făpturile lui.

Astfel Geneveva își înălța inima la vederea tuturor lucrurilor ce o încunjurau. Iarna o silea să șadă în peșteră.

X. Creșterea lui Benoni.

Precum o floare frumoasă și mirositoare se arată prin locuri mărcinoase, așa și copilul Genevevei se desvolta de o frumusețe îngerească în mijlocul pustietăților. Acum umbla pe piciorușe. Cătă bucurie avu Geneveva, când auzi întâiași dată vorbe înțelese din gura lui.

Acum a început a-i arăta lucrurile

dn peșteră și afară, spunându-i că toate acestea le-a făcut bunul Dumnezeu.

XI. Geneveva găsește o îmbrăcăminte călduroasă pentru iarnă.

Vara a trecut, trece și toamna. Geneveva se pune pe gânduri, cum va petrece zilele geroase ale iernii; dar aducându-și aminte de bunățiile lui D-zeu uită zilele amare ce erau să urmeze. Ea adună mere sălbatice, nucii, și altele pe iarnă; iar pentru cerboaică pregătise nutrețul la timpul său.

Într'una din zile ea zise lui Benoni, să nu se depărteze dela peșteră; ea merse să caute ceva de mâncare, luă un ciomag, cu care urcă dealul; deodată se pomeni cu un lup, care ducea o oaie în gură.

Geneveva din toată puterea lovește cu ciomagul lupul în cap, încât a scăpat oaia din gura lui, acum a jupuit-o și luându-i pelea a uscat-o puțin și s'a îmbrăcat plecând cătră peșteră. Văzându-o Benoni s'a spăimântat; ea încurajându-l l-a chemat la dansa. „O doamne! Tu ești, dragă maică? Unde ai găsit îmbrăcăminte ciudată?” — „Dumnezeu mi-a dat-o!” răspuse Geneveva. — „Ți-am spus eu, dragă maică, că bunul Dumnezeu îți va dăruia o haină călduroasă pentru iarnă”.

Iarna îi sili pe amândoi să șadă în peșteră și numai în zilele frumoase ieșiau afară.

oriental, consilierul intim, *Vladimir de Repta*. Singur autorității și înțelepciunii sale are de a mulțumi întreaga populație din Cernăuț toate înesmirile în timpurile de cea mai grea cercare. Acest nobil bătrân deja la intrarea Rușilor a știut să câștige pe generalul guvernor rus *Evremiof*, ca să ierte haraciul impus orașului (600,000 coroane), rugându-l în mod convingător, să crute bietul popor sărman rămas în oraș, și oferind în schimb prețioasa lui coroană de *Achiepiscop* și toate odăjdiile scumpe bisericești generalului rus, care odăne atins de această jertfă a renunțat la ori și ce despăgubire.

Poporația ovrειαςă din Cernăuț pelegriua zi și noapte la bunul Patriarh, care o primea cu iubire părintească și o consilia cum să se poarte. Erau to-mai marile serbători de anul nou pentru evrei și Mitropolitul le dădu sfatul, să se roage de data asta fiecare singur acasă, ca să nu-și atragă reavoitita cuceritorului, tinând serbăriile toți împreună, în sinagogă. În toate cazurile speciale Excelența Sa Mitropolitul Repta s'a întrepus la forurile înalte rusești, nu numai în interesul credincioșilor și conaționalilor lui români, ei și pentru evrei, pentru acești poporenii mai puțin considerați în Bucovina.

Când *Achiepiscopul* și Mitropolitul Repta, după o ocupație rusească de mai multe săptămâni, a fost provocat de guvernorul general *Evremiof*, ca să dispună să se rotească rugăciuni în biserici pentru *Țarul pravoslavnic*, Excelența Sa a refuzat lămurit și hotărât această pretenție. Dându-i-se douăzeci și patru de ore de cugetare, ca să se conformeze acestei dorințe a Rușilor, sau să plece, vrednicul Mitropolit a rămas neînduplecat, iar Rușii nu au mai culețat să recurgă la represalii. Cernăuțul astăzi este iar al nostru.

NOUȚĂȚI.

Răscumpărare. Ilustritatea Sa, domnul Arhimandrit, vicariu arhiepiscopesc *Dr. Ilarion Pușcariu*, pe lângă alte contribuiri de mai înainte pentru ostașii răniți, a dat reuniunii «Crucea Roșie» încă 30 de coroane, ca răscumpărare a felicitărilor de ziua onomastică.

Convocarea parlamentului. Pe la începutul lunii Noemvrie se va întruni dieta țării noastre și va ținea câteva ședințe, pentru a vota unele legi urgente, în prima linie legea despre prelungirea încă cu un an a mandatului funcționarilor aleși administrativi, și probabil și o lege nouă de dare, așa numita *dare de război*, proiectată însă numai pentru cei bogați, cu venite mari.

Sentința în procesul de asasinare dela Sarajevo. La moarte prin ștreang sunt osândiți 5 acuzați, și anume: Danilo Iaci, Velico Ciubriloici, Nedo Kerovici, Lisco Ioanovici și Iacob Milovici; la temniță pe viață: Mlar Kerovici; la temniță pe 20 de ani: Gavrilio Princip, Nedelco Ciabrnovici și Trifco Grabes; la temniță de 16 ani Vasco Ciubriloici; la temniță de 13 ani Cveto Ciobriloici; la temniță de 10 ani Ivo Cranovici și Lazar Ghi-kei; la temniță de 7 ani Cvion Stepanovici. Ceilalți acuzați din acest proces se declară achitați.

făcuseră să iscălească osândirea Genovevei la moarte.

Volf, prietenul său, nu era aici; întorcându-se veni să-l cerceteze, el îi spuse cele întâmplări. Volf se îngălbîni de cele auzite și îi zise, că o miuere ca Genoveva nu poate să fie vinovată. Spunând și el că Golo este un mare blăstămat.

Sigifre acum trimise un alt om la Golo să-i spună să nu o omoare, să o țină în prinsoare și să grijească bine de ea, până se va întoarce el, dar a fost prea târziu, căci Golo o omoară.

În urma rănii el șezu mult în cortul său, dar când s'a făcut mai bine și-a cerut voie să meargă acasă; el mergând a ajuns în capitala sa Siefsburg.

Toate ferestrele erau luminate, muzica se auzia de departe. Acesta era ba'ul ce făcea Golo prietenilor săi iubiți, fiindcă auzea că contele a murit în război.

Ajurgând comisu la poarta cetății, porunci trâmbițașilor ca să dea semnul ajurgării. Străjării îi răspund din turnuri; cei dela masă săriră ca trăsniți. Comisul Comisul strigară cu toții. Golo uimit nu știa ce să facă. Coborându-se în curte îi ajută comisului a descăleca, apoi cu un felinar în mână împletindu-se mergea înainte. Iotrând comisul în casă văzu numai lux și nerânduială.

Contele porunci lui Volf să închidă porțile și să păzească să nu iasă nimeni din

† **Dr. Alexandru Bogdan.** Corpul profesorilor dela școalele noastre secundare din Brașov a îndurat o mare pierdere. Profesorul *Dr. Alexandru Bogdan*, izbit de o granată dușmană pe câmpul de luptă din Galiția, a murit moarte de erou în 7/20 Octomvrie 1914 la 4 ore d. a., fiind în anul al 34-lea al etății și al 10-lea al activității sale în serviciul școalelor brașovene. A fost înmormântat în groapa ostășească. Dumnezeu să facă parte harnicului și neobositului profesor de odihna veșnică! Mult întristatelor rudeni le trimitem adănc simțitele noastre condolențe. Pietinii lui din Sibiu îi vor serba amintirea printr'un parastas, Duminică, în biserica catedrală.

Pentru școală. Cetim în *Foaia Diecezană* din Caransebeș, ca Prea Cuviosia Sa părintele arhimandrit și vicar episcopesc, *Flaret Musta*, a dăruit suma de cinci sute de coroane, care să se distribuie ca ajutoare pentru școlari. Fapta Prea Cuviosiei Sale merită nu numai laudă, ci să fie și imitată de mulți ai noștri și atunci multe neajunsuri ar dispărea.

Amnestie. Un ordin al Majestății Sale Monarhului nostru hotărăște cu data de 11 Oct. 1914, să se sisteze procedura pornită sau care este a se poroi pentru transgresiuni comise înainte de 20 Sept. 1914 din partea acelorora, cari în războiul actual își împlinesc datoria cu credință ca soldați în armata comună, la hovezime sau la gloate; ear sentințele ridicate la valoare de drept și neexecutate să se anuleze. — Amnestierea nu se rapoartă la acte, ce privește interesele de război și de apărare a țării.

† **Dumitru C. Moruzi**, scriitor și publicist în Iași, a decedat Sâmbătă, în etate de 75 ani. A fost vlarar al unei familii vechi și nobile din Basarabia, de unde însă a plecat în tinerețe, stabilindu-se în România, unde a dezvoltat o rodnică activitate pe mai multe terene. Fie-i memoria în veci binecuvântată!

Poporațiunea României. După zierele din România poporațiunea României, fără Dobrogea nouă, atinge cifra de 7.234.000 suflete. Adăugând și sufletele din Dobrogea nouă, cam 800.000, iese suma rotundă de șapte milioane și jumătate. Capitala României, orașul București, are 341.000 locuitori.

Calatorie în Ungaria nordică. Ministrul prezident, contele Ștefan Tisza, însoțit de ministrul de comerț, baronul Emeric Ghillazy, au vizitat într'o călătorie de cinci zile mai multe orașe din Ungaria nordică, pentru a vedea spitalele de epidemie. Afară de aceasta ministrul prezident voiește să se convingă nemijlocit despre daunele cauzate prin invazia trupelor rusești, cu scop de a putea stabili dimensiunea acțiunii de ajutorare ce se va iniția. Ministrul a vizitat comitatele Bereg, Ugocsa și Maramurăș.

Comisiune internațională. Deputatul Desplas din Paris a cerut sa se trimită o comisiune internațională, care să cerceteze starea soldaților prizonieri. Comisiunea, al carei președinte ar fi ambasadorul american, ar face un turneu în orașele franceze și germane, în care se găsesc prizonieri.

curte și să îngrijească de suita sa. După aceea ceru cheile lui Golo.

Contele cercetă mai întâi odăile Genovevei, unde află toate cum le-a lăsat ea. Din cele văzute și aflate aici se convinse, că Golo nu i-a predat nici o scrisoare pe care le-a trimis el.

Acum sta pe gânduri, deodată vede intrând pe ușă credincioasa Berta, înfățișându-i scrisoarea Genovevei ce o făcuse în temniță, îi arătă și ghiordanul de diamanturi ce i-l dăruise, și îi povesti, cu lacrimile în ochi, toate câte se întâmplaseră. Acum era convins despre nevinovăția Genovevei și porunci să lege pe Golo și să-l bage în aceeași temniță, totodată prințând pe toți prietenii lui.

A doua zi comisul trimise să cheme pe Golo ca să-l cerceteze. Pană să vie el, mai ceti încă odată scrisoarea Genovevei. Golo recunosându-și greșala a mărturisit, că Genova este nevinovată ca un inger din cer.

Sigifre trimise oameni să caute mormântul acestor doi nenorociți, dar nu-l aflară. Atunci porunci ca să se țină o slujbă în biserică pentru îngroparea Genovevei și a fiului său.

Cu această ocaziune Sigifre împărți milostenii nespuse și făcu un mormânt de marmură în biserică spre vecinicia pomeneire a neprețuitei sale soții și a prea iubitului său fiu. (Va urma).

Distincțiuni. S'a conferit medalia „Meritul comercial și industrial, clasa I” dlui Dr. Sterie *Stinghe*, catehet la școala noastră comercială superioară din Brașov, precum și dlui Ion C. *Panțu*, profesor la aceeași școală.

Transport de reconvalescenți. Luni după amezii la 3 ore au sosit la Sibiu, cu un tren separat, 700 de soldați reconvalescenți, concediați să plece acasă, pentru a se restaura. În câteva zile apoi concediații au să se napoieze la trupe.

Daruri de crăciun pentru soldați. Oficiul din Viena pentru îngrijirea soldaților în război se adresează către public și-l roagă să contribuie daruri de crăciun pe seama soldaților din campanie. Numitul oficiu a început lista darurilor cu o jumătate de milion de coroane.

Studentii sunt expulsați. Știri din Sofia spun, că toți studenții bulgari, cari studiază la universități rusești, sunt somați, să părăsească Rusia în timp de douăzecișipatru de ore.

Prea puține arme. Corespondentul militar al ziarului *Times* întreabă, pentru ce Franța, care are patru milioane de soldați instruiți și trupe ajutoare engleze și belgiene, n'a fost capabilă să alunge armata germană de un milion și jumătate de soldați. Ziarul este de părere, că lipsește cantitatea necesară de munițiune și obiecte de echipare. În Germania însă chiar și gloașii sunt bine provăzuți cu uniforme și cu arme. Franța dispune de mari rezerve, dar n'are arme.

Se caută la o familie de maior, cu două persoane, o bună bucătăreasă, știind ceva lucru și în casă. Are doi soldați ajutor. Adresa: Domnului maior Negrei, Aleea Cogălniceanu, 9 bis, Bufet-București.

Limba germană. Într'o școală de model din Constantinopol s'a introdus limba germană ca studiu obligator. Pană acum în școalele turcești nu se propunea altă limbă străină, decât limba franceză.

Dor de mămăligă. Ziarul S. D. T. primește următoarele: La spitalele din Pressburg se găsesc mai mulți soldați răniți, de naționalitate română, din regimentul de infanterie Nr. 2. Răniții au fost vizitați într'o zi de sotia divizionarului Martiny. Doamna i-a întrebat, sunt mulțumii sau nu cu mâncarea ce li se dă? Bolnavii au răspuns, că mâncarea e bună, însă — nu li se dă nici o dată mămăligă. Și de asta li-i tare dor. — Negăsindu-se în Pressburg făină de cucuruz, doamna divizionarului a dispus să se aducă făină dela Sibiu, pentruca războinicii bolnavi să nu mai fie lipsiți de mâncarea favorită!

Cheltuielile Germaniei. Profesorul de economia națională, Iuliu Wolf, a ținut în Berlin o prelegere despre mărimea cheltuielilor făcute de germani în războiul actual. Prelegătorul a stabilit, că în războaiele moderne statele plătesc zilnic șase mărci de fiecare soldat. În campania de acum însă, după socoteala cea mai economică, se cere pentru fiecare om cel puțin șapte mărci. Pentru armata întreagă se cheltuește pe zi 140, poate chiar 150 de milioane. Pe un pătrar de an Germania dă pentru război cam trei miliarde și jumătate de mărci. Astfel împrumutul de război, în sumă de patru și jumătate miliarde, va fi de ajuns cam până la anul nou 1915.

Cutremur de pământ s'a produs Marți în 27 Oct. n. în Italia de sus, cu pagube mai mari sau mai mici în diferite orașe și sate. Cutremurul s'a simțit și la Pola și Trieste, unde s'au clătina mobilele din case.

Björnson despre actualul război. Björn Björnson, cum se scrie din Copenhaga, a declarat următoarele: Am toată nădejdea că germanii vor ieși biruitori, de oarece ei se luptă pentru o idee, stau strâns uniți, și posedă liniște și încredere în puterile proprii; legăturile dintre Anglia, Franța și Rusia sunt legături nefirești.

Pierderile flotei engleze. Ziare olandeze au făcut socoteala și au constatat, că paguba flotei engleze în războiul de până acum este cu mult mai mare, decât în orice din luptele maritime ale veacului trecut. Vasele engleze au pierdut până astăzi cam trei mii de soldați și ofițeri. — În lupta navală celebră dela *Trafalgar*, în 1805, englezii au pierdut numai 402 oameni; în alte lupte și mai puțin.

Incoronarea regelui. Din București se scrie, că încoronarea regelui *Ferdinand I* al României se va face în ziua de 10 Mai v. 1915.

Pentru „Crucea Roșie”. La biroul de informațiune din loc au depus pentru scopurile „Crucei Roșii” domni Nicolae Rîmboiu și Dionisie Sandu câte o coroană.

Asigurarea pe viață a unor executați. La o societate de asigurare din Ungaria s'au anunțat zilele acestea trei cazuri de moarte. Cei morți erau doi preoți și un notar. Urmașii lor au cerut dela societate să lichideze suma asigurată. Societatea a cercetat lucrul și a aflat, că asigurații — au fost osândiți și executați pentru tradare de patrie. Considerând că în condițiile de asigurare nu este prevăzută asemenea caz, societatea, ascultând părerea specialiștilor în materie de drept, a refuzat lichidarea sumei de asigurare. Cu afacerea aceasta se vor ocupa acum judecătoriiile.

La magazinul de alimente militar din loc se afla de vânzare circa 100 măgi metrice de țărăte de grâu, a 12 coroane, circa 100 măgi țărăte de seacă și circa 50 măgi țărăte de orz, a 6 coroane. Cumpărătorii să se adreseze numitului magazin. (Militär-Verpflegungsmagazin).

Prizonieri în Germania. Până în 21 Octomvrie 1914 au fost transportați în Germania peste 300 de mii de prizonieri. Între aceștia sunt: 147 mii soldați francezi, 140 mii ruși, 31 mii belgieni, 9 mii englezi. Ofițeri sunt: 2473 francezi, 2164 ruși, 547 belgieni și 218 Englezi. Generali sunt: 6 francezi, 18 ruși și 3 belgieni.

Goana crucișătoarelor. Amiralitatea engleză anunță, că s'a început urmărirea celor două crucișătoare germane, despre care se bănuiește că se află pe apele Oceanului Atlantic, Pacific și Indic, și despre care se știe că au răfundat în mormântul valurilor numeroase vase engleze. Corăbiile de război engleze, franceze, rusești și japoneze, peste șaptezeci, afară de alte vase marunte, aleargă pe întinsul mărilor să găsească urmele crucișătoarelor germane, să ajungă dușmanul și să-l zdrobească. Marea însă nu în zădar e mare. Goana întreprinsă cere multă vreme, răbdare și noroc. Furtunile și știrile verzi ale insulelor vor mai da nu odată adăpost îndrăznețelor crucișătoare, care au sămănat adăncul oceanelor cu marfă engleză și cu cadavre de marinari englezi.

Lupte nocturne. Rapoartele din campanie amintesc adeseori de lupte nocturne, urmate de câte-o izbândă pentru oastea, care a luat ofensiva. În timpul nopții, sub scutul totunerecului, se poate mai bine exploata terenul pentru a înainta. Te poți apropia de dușman, și prin atac repede îi aduci pagubă groznică în șirurile de bătaie. Un mare aderenț al atacului nocturn a fost generalul rus *Gurco*, care a căutat mereu să-și deprindă soldații cu acest fel de luptă. Gurco a și izbutit în lupte de noapte să cuprindă cu puține jertfe pozițiile dușmane, care nu le-ar fi putut ocupa la lumina zilei decât cu pierderi considerabile. Dar pentru asemenea lucru se cere o disciplină extraordinară, un simț militar extraordinar. Dacă armata nu este deprinsă cu felul de luptă nocturnă, o poate păți cât de rău. Panica nu se produce nicăieri așa de ușor, ca la atacuri de noapte. De aceea orice atac nocturn are să fie pregătit înainte și exact până în cele mai mici amănunte. Liniile prime, în liniște, fără glas, trebuie să se tărăscă până la pozițiile dușmanului. Când au sosit acolo, se aruncă cu strigăte de hurra! înainte, ear trupele, care vin din dărăt în șiruri îndesate, năvălesc să sprijinească liniile prime ce s'au încăierat în luptă de baionetă cu dușmanul turburat din odihnă.

„România merge în război!”.. O nostimă anecdotă povestește ziarul italian „*Idea Nazionale*” despre de curând repositatul ministru, Marchizul *di San Giuliano*. Marchizului îi plăceau glumele și era însuși un om de mult spirit. Chiar și suferințele, ce i le cauza boala, le folosea adeseori pentru a face cu ele umor și satiră. Fiind artritic, încă din timpul tineretii lui, boala care i-a cauzat moartea, totuși să pricepea de minune a trece peste durerile ce-i făcea, și a lua în zeflemea suferințele. Puține zile înaintea morții, un deputat din camera Italiei intră în cabinetul lui de lucru și agită la culme abia putu rosti următoarele cuvinte: „*Excelență, România merge în război!*” — „*Atunci se vede că-i umbli mai bine ca mine*”, respunse calm Giuliano. „*Eu nu-mi mai pot mișca nici măcar un picior!*”

Nr. 702/1914.

(596) 2-3

Concurs repetit.

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Soatul-maghiar, din protopresbiteratul Turda, se publică concurs nou cu termen de 20 zile dela prima inserare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreună cu acest post sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dotațiunii preoțești dele stat.

Concurenții să-și înainteze petițiile concursuale înscrisite în ordine subsemnatului oficiu protopresbiteral și cu previa înscuviințare a acestuia să se prezenteze în biserică spre a cânta, celebra și a face cunoștință cu poporul.

Turda, la 5 Octomvrie 1914.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. în conțelegere cu comitetul parohial.

Jovian Murășan
protop.

Nr. 704/1914 protbit.

(591) 3-3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de clasa a III. Laslea mare, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele sunt cele fasonate în coala B. pentru congruă.

Cererile concursuale să se trimită în termenul deschis subsemnatului oficiu protopresbiteral înscrite conform normelor în vigoare, iar candidații să se prezinte cu prealabila încuviințare a oficiului protopresbiteral în vreo Duminecă sau sărbătoare în biserică, pentru a cuvânta, cânta, eventual celebra și a face cunoștință cu poporul.

Sighișoara, 14/27 Septemvrie 1914.

Oficiul protopresbiteral gr.-ort. al tractului Sighișoara în conțelegere cu comitetul parohial concernat.

Dimitrie Moldovan
protopop.

Aviz.

Sigmund Schwarz, mare arendaș în Marosilye, fiindcă contractul arandel sale expiră cu 1-a Maiu 1915, și fanul produs acolo e silit a-l lăsa se fie consumat pe moșie, 2000 oi pot avea pășunat excelent și fan, — primește vite și cai spre iernare până în Maiu 1915 pe livezi de cosat pentru pășunat. (597) 1-4

La Librăria arhid., Sibiu, se află de vânzare:

Em. Suci:

Tiganul la vânat,

comedie originală în două acte, în versuri.

Arde 'n țigănie!...

anecdota.

Prețul 40 fil. + porto 5 fil.

Țiganul la târg de vite,

dialog scris în versuri.

Toastul lui Pamfilie.

monolog.

Prețul 30 fil. + porto 5 fil.

Biblioteca Bunului Păstor,

redactată de Dr. N. Bălan.

Nr. 1.

Taina pocăinții

Studiu pastoral

de

Ioan Hanzu,
preot ort. rom.

Prețul 50 fil. + 5 fil.

Nr. 2.

Clerul și chestia alcoolismului

de

Dr. Augustin Egger,
fost episcop de St. Gallen.

Traducere din limba germană

de

Vasile Oana,
absolvent în teologie.

Prețul 80 fil. + 5 fil.

Nr. 3.

La Centenarul Seminarului Andreian

disertație ținută de profesorul

Dr. Aurel Crăciunescu.

Prețul 50 fil. + 5 fil.

Nr. 4.

Chemarea preoțimii noastre.

Considerații de actualitate

de mai mulți.

Prețul 70 fil. + 5 fil.

Nr. 5.

Șase predici

pentru Duminecele Postului mare

și

Un cuvânt

pentru ziua Invierii Domnului

de mai mulți.

Prețul 1 cor. + 5 fil.

Se află de vânzare la Librăria arhidiecezană, Sibiu.

La Librăria arhidiecezană, Sibiu, se află de vânzare:

PSALTIREA
proorocului și împăratului
David.

Ediția a III-a.

Prețul legat cor. 1-60 + 20 fil porto.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Contribuțiuni istorice

privitoare la

trecutul Românilor de pe pământul crăiesc.

Carte edată la inițiativa și sub îngrijirea d-ilor:

Dr. Ilarion Pușcariu, Ioan de Preda, Dr. Lucian Borcea, Dr. Ioan Lupăș, Dr. Ion Mateiu și Dr. Silviu Dragomir.

Prețul 4 cor. + porto 30 fil.

La Librăria arhidiecezană, Sibiu, se află de vânzare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, culoare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceiaș și în dos, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **150 cor.**

Aceiaș legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **135 cor.**

Aceiaș legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc cu o cruce, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **100 cor.**

Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți imprimată evangeliștii și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, cu cutie de păstrat **35 cor.**

Evangelia legată în piele roșie, cu cadru aurit și la mijloc cu o cruce imprimată, foile colorate galben, cu copcii **25 cor.**

Cărți nouă apărute

se află de vânzare la

Librăria arhidiecezană, Sibiu.**Biblioteca Teatrală**

edată de Societatea Fondului de Teatru Român

Nr. 28. Teodor Abt, Bucărețea, comedie

într'un act. Prețul 40 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 30. Aurelia Pacățian-Rubenescu, Iepu-

rașii la școală, cinci piese teatrale, dia-

loguri și patruguri. Prețul 20 fileri.

+ 5 fil. porto.

Nr. 31. Max Maurey, Farmacistul, comedie

într'un act. Prețul 32 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 32. Andre Mycho, Glorie postuma, co-

medie într'un act. Prețul 40 fil. + 5 fil.

porto.

Nr. 33. Jana Marni, O Repetție, dialog.

Prețul 20 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 34. Alfred de Musset, Un Capriciu, co-

medie într'un act. Prețul 48 fil. + 5 fil.

porto.

Nr. 35. C. Goldoni, Un Accident Curios, co-

medie în 3 acte. Prețul 60 fil. + 5 fil.

porto.

Nr. 36. Yves Mirande, Zăe, comedie în-

tr'un act. Prețul 26 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 37. Fr. de Schiller, Wilhelm Tell,

dramă istorică în 5 acte în versuri, tra-

ducere în forma originală de Stefan O.

Iosif. Prețul 90 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 38. Georges Courteline, Invingeri stră-

lucate, piesă într'un act. Prețul 30 fil.

+ 5 fil. porto.

Nr. 39. Micul mincinos, comedie în 2 acte,

localizată de Bujorei. Prețul 30 fileri.

+ 5 fil. porto.

Nr. 40. I. Rusu Șirianu, Militărește, co-

medie într'un act. Prețul 40 fil. + 5 fil.

porto.

Nr. 41. Horia Petra-Petrescu, Poezii și

Monoloage de declamat broș. I. Prețul

40 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 42. Capra cu trei iezi, piesă pentru

copii, în trei tablouri după povestea lui

I. Creangă, de Radu Prîșcu. Prețul 30

fil. + 5 fil. porto.

Nr. 43. Victor Eftimiu, Crăciunul lui Os-

man, tragi-comedie într'un act. Prețul

30 fil. + 5 fil. porto.

Biblioteca Cosinzeana

care e redactată de dnul profesor Marin Deme-

trescu din Craiova, au apărut până acuma:

Nr. 1. I. H. Fabre, Din Moravurile ș Por-

nirile insectelor, ed. II. Prețul 30 fileri.

+ 5 fil. porto.

Nr. 2-3. M. Demetrescu, Inceputurile Ome-

nirii, ed. II. Prețul 50 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 4-5-6. I. H. G. Geop, Pământul și

Omul, partea I. Asia. Prețul 75 fileri.

+ 10 fil. porto.

Nr. 7-8. M. Demetrescu, Lecturi Geolo-

gice. Prețul 50 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 9. Constantin Rădulescu, Culegeri știin-

țifice. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Biblioteca Națională

redactată de dnul D. Vasiliu-Bacău.

Nr. 51-52-53. Pedagogia și Medicina,

Primejdia Alcoolismului și Vitejia Româ-

nilor. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 54-55-56. Bulgari, Folioasele Che-

miei și Solidaritatea. Prețul 30 fil. + 5

fil. porto.

Nr. 57-58-59. Apărarea Națională, Rușii

și Sgarcenia. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Biblioteca Flacăra.

Nr. 7-8-9. H. G. Wells, Primii Oameni

în Lună. Prețul 1 cor. + 10 fil. porto.

Nr. 10. V. Eftimiu, În temnițele Stambu-

lului, novele. Prețul 60 fil. + 10 fileri.

porto.

Nr. 11. Onoto Watana, Privighitoarea Ja-

poneză, roman din viața japoneză. Prețul

60 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 12. Edmond Rostand, Romantșii. Pre-

țul 60 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 13. Victor Eftimiu, Ave Maria, dramă

în 3 acte. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

Biblioteca Minerva.

Nr. 131-132. Tit. Liviu, Războiul Roma-

nilor cu Hanibal I-II. Prețul 60 fileri.

+ 10 fil. porto.

Nr. 133. B. Constant, Pribeagul. Prețul

30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 134. George Ohnet, Jale și bucurie.

Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 135. Saltikow Șcedrin, Povestii. Prețul

30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 136. Al. Cazaban, Rozica. Prețul 30

fil. + 5 fil. porto.

Nr. 137. Harriet Beecher Stowe, Coliba

lui moș Toma. Prețul 30 fil. + 5 fil.

porto.

Nr. 138. Al. Dumas Tatăl, Cei doi studenți.

Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 139. Voltaire, Povestiri. Prețul 30 fil.

+ 5 fil. porto.

Nr. 140. Carl Ewald, Icoane din viața

plantelor și animalelor II. Prețul 30 fil.

+ 5 fil. porto.

Nr. 141. Edmond Hiraucourt, Pelisson.

Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 142. V. Rakosi, Satul meu. Prețul 30

fil. + 5 fil. porto.

Nr. 143-144. Camille Cocuan, Suferin-

țele Vulturăului. Prețul 60 fil. + 10

fil. porto.

Nr. 145. Arthur Conan Doyle. Doctorul

negru. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 146. I. Ciocărian, Fară noroc. Prețul

30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 147. C. Dem, Oamenii Zlei. Prețul

30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 148. I. Dragoslav, Povestii de Crăciun.

Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 149. A. Fogazzaro, Povestiri. Prețul

30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 151. Lamartine, Raphael, vol. I. Prețul

30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 153. Emilia Tailier, Dragoste de scriitor

sau romanul lui Victor Hugo. Prețul

30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 154. Louis Jacolliot, Vânătorii de robi

dealungul Nilului albas.ru. Prețul 30 fil.

+ 5 fil. porto.

Nr. 156. Guy de Maupassant, Strigăt de

alarmă. Prețul 30 fil. — 5 fil. porto.

Biblioteca Istorică.

Nr. 17. Puiul Vulturului, după D. La-

croix. Prețul 70 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 18. C. Paul și A. Marcu, În Bulgaria.

Prețul 70 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 19. A. Dumas-Tatăl, Eurie IV, istoria

anecdotică a Franței. Prețul 80 fil. + 10

fil. porto.

Biblioteca pentru toți.

Nr. 862. Maurice Maeterluc, Sora Bea-

trice, miracol în 3 acte. Prețul 30 fil.

+ 5 fil. porto.

Nr. 863-864. Vasile Conta, Incercări de

Metafizică, materialistă. Prețul 60 fil.

+ 10 fil. porto.

Nr. 865-866. G. Alina, Arta de a vorbi

în societate și dierite ocezii. Principii

oratorice și modeluri de toasuri, mici cu

vântări etc. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 867-868. Iohn R. Kin, Comori și Gră-

dini, trei conferențe. Prețul 60 fil. + 10

fil. porto.

Nr. 869. Ioan Nenișescu, Pui de Lei, poezii

Eroice și Naționale. Prețul 30 fil. + 5

fil. porto.

Nr. 870. D. Anghel, Steluța, Fantazii și

Paradoxe. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 871. A. Robida, Pe Clopotnița. Prețul

30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 872. N. G. Rădulescu-Niger, Unchul

Christea. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 873. G. D'Annunzio, Pământ virgin, no-

vele și schițe. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 874-875. Paul Bourget, Duroasa

Enigmă. Prețul 60 fil. + 10 fil. porto.

Nr. 876-877. Dem. Mledenovic-Damed,

Curs Teoretic și Practic de Scamatorie.

Magie artificială. Prestidigitatie pentru

amatori și profesioniști. Prețul 60 fileri.

+ 10 fil. porto.

Nr. 878. C. Apostoliu, Povestii alese pentru

copii. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.

Nr. 879-880. Alfred de Musset, Emel na

Margot, novele. Prețul 60 fil. + 10 fil.

porto.

Nr. 888-889. V. Conta, Teoria Fatalis-

mului. Prețul 60 fil.